

III. Locarno-Traktaterne samt

IV. Ikke nærmere betegnede Overenskomster eller Traktater, der garanterer Neutralitet.

V. Hvis en af de kontraherende Stater brød Overenskomsten, maatte de andre være løst fra Forpligtelserne overfor en saadan Stat.

VI. Nødvendigheden af, at Overenskomsten for at træde i Kraft for en Stats Vedkommende ligeledes maatte være tiltraadt af saadanne andre Stater, med hvilke der kunde være Mulighed for alvorlige Stridigheder.

Et i Overensstemmelse med disse Synspunkter affattet Traktatudkast stillede den franske Regering med en Note af 20. April 1928 den britiske, tyske, italienske, japanske samt de Forenede Staters Regering, uden at dette dog vandt Tilslutning fra nogen Side.

Det tyske og det italienske Svar til de Forenede Stater, henholdsvis af 27. April og 4. Maj, udtalte principiel Tilslutning til det amerikanske Udkast uden at optage de franske Synspunkter. Den tyske Regering erklærede, at efter dens Mening kunde Forbundspagten og Locarno-Traktaterne ikke paa nogen Maade være i Strid med det amerikanske Udkast. Den var endvidere enig i, at en udtrykkelig Omtale af Nødværgeretten eller af Følgerne af et Pagtbrud var overflødig. Endelig udtaler den tyske Note en „bestemt Forventning“ om, at den nye Aftale maa medføre praktiske Resultater for Afrustningsspørgsmaalet og den fredelige Løsning af mellemfolkelige Stridigheder.

Den britiske Note af 19. Maj s. A. støtter vel til en vis Grad de franske Synspunkter, men anser dem dog ikke for at være i Strid med det amerikanske Udkast paa en saadan Maade, at nogen Ændring eller noget udtrykkeligt Forbehold derom skulde være nødvendigt. Der henvises i denne Forbindelse særlig til den Tale, som den amerikanske Udenrigsminister Kellogg den 28. April 1928 havde holdt i det amerikanske Selskab for Folkeret, og hvori han nærmere havde imødegaaet de franske Betæneligheder. Dog udtalte den britiske Regering sig i denne Note for at tilføje en udtrykkelig Henvisning i den nye Traktat til Forbundspagten og Locarno-Traktaterne, et Ønske, som den imidlertid ikke senere har fastholdt.

Hertil knyttede saa imidlertid den britiske Note følgende Udtalelse (Afsnit 10): „Ordlyden af Art. 1 med Hensyn til Afkald paa Krig som et Middel for national Politik gør det ønskeligt, at jeg henleder Deres Excellences Opmærksomhed paa, at der er visse Egne i Verden, hvis Velfærd og Integritet betyder en særlig Livsinteresse for vor Fred og Sikkerhed. Hans Majestæts Regering har tidligere ladet sig det være magtpaaliggende at fremhæve, at Indblanding i disse Egne ikke kan blive taalt. Deres Beskyttelse mod Angreb er for det britiske Rige en Nødværgemandling. Det maa tydeligt forstaaes, at Hans Majestæts Regering i Storbritannien antager den nye Traktat med den bestemte Underforstaaelse, at den ikke foregriber dens Handlefrihed i denne Henseende. De Forenede Staters Regering har lignende Interesser, med Hensyn til hvilke de har erklæret, at de vil anse en Tilsidesættelse deraf af en fremmed Regering som en uvenlig Handling. Hans Majestæts Regering mener derfor, at den ved nærmere at forklare sin Stilling giver Udtryk for de Forenede Staters Regerings Hensigt og Mening.“

I sin senere Note af 18. Juli 1928 udtaler den britiske Udenrigsminister: „Med Hensyn til den Del af min Note af 19. Maj, som vedrører visse Egne, hvis Velfærd og Integritet betyder en særlig Livsinteresse for vor Fred og Sikkerhed, behøver jeg kun at gentage, at Hans Majestæts Regering i Storbritannien antager den nye Traktat med den Forstaaelse, at den ikke foregriber dens Handlefrihed i denne Henseende.“

Forbehold eller Indvendinger fremsattes ikke af Japan (Noter af 26. Maj og 20. Juli), Ny Zealand, Irland, Kanada (Noter af 30. Maj og 18. Juli), Australien (Noter af 2. Juni og 18. Juli) og Indien (Noter af 11. Juni og 18. Juli). Sydafrika (Noter af 15. Juni og 18. Juli) erklærer, at det anser det for givet, at Traktaten ikke berøver Staterne Nødværgeretten, og indtager samme Standpunkt med Hensyn til Regelen om Brud paa Traktaten, Forpligtelserne ifølge Forbundspagten samt Adgangen for alle Stater. Belgien (Note af 17. Juli) tager intet Forbehold, men udtaler sin Tilfredshed med, at den nye Traktat ikke vil gøre Indgreb i de Rettigheder og Forpligtelser, som fremgaar af Pagten for Folkenes Forbund og Locarno-Traktaterne.